

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1921	Τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου Κυριακὴ 27 Δεκεμβρίου 2015	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ὁ ἔλεγχος

«Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν...» (Πράξ. 7,51)

Τὸ κήρυγμα, ἀγαπητοί μου, εἶνε «*φῶς τῶν ἐν σκότει*» (Ῥωμ. 2,20) καὶ «*σκιᾶ καθημένων*» (Λουκ. 1,79. Ἦσ. 9,2=Ματθ. 4,16), παρηγορία τῶν τεθλιμμένων. Ἄλλ' ἐκτὸς ἀπὸ οἰκοδομῆς, διδασκαλία, κατήχησις, ἐρμηνεῖα γραφῶν, εἶνε ἀκόμη καὶ **ἔλεγχος τῶν ἁμαρτανόντων**. Ἐδῶ κάποιοι διαφωνοῦν.

—Οἱ λειτουργοὶ τῆς Ἐκκλησίας, λένε, νὰ περιοριστοῦν στὶς ἱεροτελεστίες στὸ ναό... Ἄν τώρα ἔξω ὁ διάβολος ξεθεμελιώνη σχολεῖα καὶ σπίτια, ἂν κηρύττη ἀθεία, ἂν στὴν κοινω- νία σπέρνη ἀδικία, ἂν βάζη φωτιά στὸ σύμπαν, οἱ κληρικοὶ δὲν χρειάζεται ν' ἀνησυχοῦν· ἄς ἀρ- κεστοῦν στὶς εἰσπράξεις καὶ τὸν κορβανᾶ τους· **ἀπαγορεύεται στοὺς κήρυκες νὰ ἐλέγχουν**.

Δὲν ξέρω, ἀγαπητοί μου, τί γνώμη ἔχετε σεῖς ἐπ' αὐτοῦ. Σ' ἓνα ἔθνος ἱστορικό, ποῦ μὲ τὸν κληρο του ἔφτειαξε βασιλῆιο καὶ ἀγωνίστηκε σὲ ὅλα τὰ πεδία, θέλετε τὸν παπᾶ κλεισμένο στὸ καβούκι του καὶ ἀδιάφορο γιὰ ὅλα τ' ἄλλα; Τὴν **ἀπάντησι** πάντως στοὺς κυρίους αὐτοὺς τὴν **δίνει** σήμερα ὄχι ὁ ὑποφαινόμενος κήρυ- κας ἀλλὰ ὁ **ἀπόστολος**. Τὸν ἀκούσατε;

***

Ἄς φύγουμε πρὸς στιγμὴν ἀπὸ τὸ παρόν, ἄς γυρίσουμε πίσω. Μὲ τὰ φτερὰ τῆς φαντασίας ἄς διασχίσουμε τοὺς αἰῶνες κι ἄς σταθοῦμε **στὰ Ἱεροσόλυμα τὸ 33 μ.Χ.** Εἶνε τὸ ἔτος ποῦ ὁ Κύριός μας σταυρώθηκε ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι, στὸ Γολγοθᾶ. Τὰ βράχια τοῦ λόφου εἶνε ἀκό- μα κόκκινα ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Θεανθρώπου.

Κάπου ἐκεῖ κοντὰ νὰ ἓνας σωρὸς ἀπὸ **πέ- τρες ματωμένες**. Φρίκη. Ρωτοῦμε καὶ μαθαίνου- με, ὅτι ἐδῶ πρὶν λίγο ἔγινε φόνος, ἐκτελέσθη- κε ἄνθρωπος. —Ποιὸς ἦταν αὐτός; —Κάποιος Στέφανος. —Πῶς τὸν θανάτωσαν; —Μὲ πέτρες...

Πρέπει νὰ γνωρίζουμε, ὅτι τότε τοὺς κατα- δίκους εἰς θάνατον οἱ μὲν Ῥωμαῖοι τοὺς σταύ- ρωναν μὲ καρφιά πάνω στὰ ξύλα, οἱ Ἑβραῖοι ὁμως τοὺς θανάτωναν μὲ **λιθοβολισμό**· τοὺς ἔβγαζαν δηλαδὴ ἔξω ἀπ' τὴν πόλι ἢ τὸ χωριό,

τοὺς γύμνωναν, ἔπαιρναν ὅλοι ἀπὸ ἓνα λιθά- ρι, τὸ ῥριχναν μὲ ὄρμη πάνω στὸν κατάδικο, κι αὐτὸς ξεψυχοῦσε κάτω ἀπ' τὶς πέτρες.

—Μὰ **τί κακὸ ἔκανε** ἄραγε ὁ Στέφανος; Διέ- πραξε κανένα ἀπὸ τὰ ἐγκλήματα ἐκεῖνα ποῦ προβλέπει ὁ μωσαϊκὸς νόμος νὰ τιμωροῦνται μὲ τὴν ἐσχάτη τῶν ποινῶν; Μήπως σκότωσε; μήπως ἀτίμασε καμμιά γυναῖκα, μοίχευσε ἢ ἐ- πόρνευσε; μήπως ἔβλαψε κάποιον; μήπως ἔ- δωσε ψεύτικο ὄρκο; ἢ μήπως βλαστήμησε τὸ Θεό, ποῦ γιὰ τοὺς Ἰουδαίους ἦταν τὸ μεγαλύ- τερο ἔγκλημα; Τίποτα ἀπὸ αὐτά. Γιατί λοιπὸν νὰ θανατωθῆ μὲ τέτοιο οἰκτρὸ τρόπο;

Θέλετε νὰ μάθετε τὴν αἰτία; Ἦσκησε ἔλεγ- χο, **εἶπε τὴν ἀλήθεια**. Καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κόστι- σε τὴ ζωὴ· αὐτὴ ποῦ καὶ τὸν Σωκράτη πότισε μὲ τὸ κώνειο, αὐτὴ ποῦ καὶ ἄλλους ἥρωες ὠ- δήγησε στὸ θάνατο. Γιὰ τὴν ἀλήθεια καταδικά- στηκε ὁ Στέφανος, γιὰ τὸν ἔλεγχο. Τί ἔλεγχο;

Τὸν ἀκούσατε τὸν μακρὸ σημερινὸ ἀπόστο- λο, τὸν προσέξατε; Τί εἶνε· εἶνε ἡ **ἀπολογία τοῦ Στεφάνου**. Ἐνώπιον δικαστηρίου ἑκατὸ καὶ πλέ- ον μελῶν (γραμματέων, φαρισαίων, ἀρχιερέ- ων, ἱερέων) ἐκλήθη νὰ ἀπολογηθῆ. Τοὺς κο- λάκευσε, ὅπως κάνουν συνήθως στὰ δικαστή- ρια οἱ κατηγορούμενοι; προσπάθησε νὰ προ- βάλῃ ἐπιχειρήματα, νὰ ἐλκύσῃ τὴν εὐνοια τῶν δικαστῶν; Ὁχι. Μίλησε μὲ τὴ γλῶσσα τῆς ἀ- ληθείας καὶ εἰλικρινείας. Ὅταν πᾶτε στὸ σπίτι ἀνοῖξετε τὴν Καινὴ Διαθήκη καὶ διαβάστε μία καὶ δύο φορές τὸ 7ο (ζ') κεφάλαιο ἀπὸ τὶς Πράξεις τῶν ἀποστόλων· καὶ ἂν δὲν κλάψετε, τότε εἶστε βράχια, εἶστε κ' ἐσεῖς πέτρες. Τί τοὺς εἶπε; Τὸ νόημα μὲ λίγα λόγια εἶνε τὸ ἑξῆς.

—Ἐσεῖς, λέει, ποῦ ἐτοιμάζεστε νὰ μὲ δικά- σετε, **καυχᾶσθε** ὅτι ἔχετε πατρίδα ἔνδοξη, ὅτι εἶστε λαὸς περιούσιος, ἐκλεκτός, ξεχωρισμέ- νος ἀπ' ὅλα τὰ ἔθνη. Καυχᾶσθε **ὅτι ἔχετε ἐν- δόξους προγόνους**· τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰωσήφ, τὸ Μωυσῆ, τὸν Ἱερεμία, τὸ Δαυῖδ. Ἀλλὰ τί μὲ

τούτο; Μπορεί νά 'χετε τὰ ἴδια ὀνόματα, νὰ λέγεστε Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ Ἰωσήφ· μπορεί νὰ μιλάτε τὴν ἴδια γλῶσσα πού μιλοῦσαν οἱ προφῆτες· μπορεί νὰ κατοικήτε μέσα στὰ σπίτια πού κατοικοῦσαν ἐκεῖνοι· μπορεί νὰ περπατᾶτε στοὺς ἴδιους δρόμους καὶ πλατεῖες. Μπορεῖ νὰ τὰ 'χετε ὅλ' αὐτά, ἀλλὰ **δὲν τοὺς μοιάζετε**.

Τί κοινὸ ἔχετε σεῖς μὲ τοὺς μεγάλους ἐκείνους ἄνδρες τῆς παλαιᾶς διαθήκης; Ὁ Ἀβραὰμ ἦταν φιλόξενος, ἐσεῖς εἶστε ἀφιλόξενοι (τὴ νύχτα πού γεννήθηκε ὁ Χριστὸς βρῆκε κλειστὰ ὅλα τὰ σπίτια, κ' ἡ Παναγία ἔμεινε ἔξω νὰ τουρτουρίζη). Ἐκεῖνοι ἦταν ἀγνοί, ἐσεῖς εἶστε φαῦλοι. Ἐκεῖνοι ἦταν πατριῶτες, ἐσεῖς πουλάτε τὴν πατρίδα γιὰ ἀργύρια, δὲν ἔχετε καμμία πατρίδα. Σὲ τίποτα δὲν μοιάζετε μ' ἐκείνους.

Ὅχι μόνο δὲν τοὺς μοιάζετε, ἀλλ' ἀντιθέτως **μοιάζετε** μὲ κάτι ἄλλους· **μὲ τοὺς διώκτες τοὺς**, ἐκείνους πού κατεδίωξαν τοὺς προφῆτες καὶ ἀγίους τῆς παλαιᾶς διαθήκης. Ναί· δὲν τοὺς κατεδίωξαν ξένοι, οἱ Ἑβραῖοι τοὺς κατεδίωξαν. Πόσα ὑπέφερε ὁ Ἀβραὰμ στὴ ζωὴ του, πόσα ὑπέφερε ὁ Μωυσῆς ἀπὸ τοὺς ἀντάρτες καὶ ἀσεβεῖς Ἰσραηλίτες! Πόσα ὑπέφερε ὁ Δαυὶδ ἀπὸ τὸ λαὸ του! Πόσο ὑπέφερε ὁ Ἡσαΐας, πού τὸν πριόνισαν καὶ τὸν πέταξαν στὰ ποτάμια. Τί ὑπέφερε ὁ Ἱερεμίας, πού τὸν ἔφτυσαν στὸ πρόσωπο, πού χέρια φαύλων καὶ ἀναξίων ἰερέων τὸν χαστούκισαν καὶ τὸν ἔδειραν! Πόσα δὲν ἔκαναν αὐτοὶ στοὺς ἀγίους; Κ' ἐσεῖς τοὺς μιμεῖσθε· ὅ,τι ἔκαναν αὐτοί, κάνετε κ' ἐσεῖς.

Ἐσεῖς μάλιστα **τοὺς ξεπεράσατε**· φτάσατε στὸ ζενίθ τῆς κακοθείας καὶ τοῦ ἐγκλήματος. Δεῖξτε τὰ χέρια σας· εἶνε βαμμένα στὸ αἷμα τοῦ κατ' ἐξοχὴν Ἀθῶου. Ἐσεῖς ἦσαν πού κάτω ἀπ' τὸ πραιτώριο τοῦ Πιλάτου τὴ Μεγάλῃ Παρασκευῇ φωνάζατε σὰν τὰ σκυλιὰ καὶ τὰ τσακάλια «*Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν*» (Λουκ. 23,21). Ἐσεῖς καταδικάσατε τὸν Ἀκηλίδωτο, τὸν Βασιλέα τῶν ὄλων. **Εἶστε Χριστοκτόνοι - Θεοκτόνοι**.

Αὐτὰ τοὺς εἶπε. Ἔ, ὅταν τ' ἄκουσαν αὐτά, τί ἦταν ἐκεῖνο πού ἐγίνε! Χλώμιασαν, ἔφραξαν τ' αὐτιά τους· τὰ μάτια κοκκίνισαν, τὸ στόμα ἀφρίζε, ἡ γλῶσσα τραύλιζε, τὰ δόντια ἔτριζαν. Καὶ ἐνῶ τὴν ὥρα ἐκείνη τὸ πρόσωπο τοῦ Στεφάνου ἔλαμπε σὰν τοῦ ἀγγέλου κ' ἔβλεπε ἀνοιγμένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ Χριστὸ στὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ ὤρμησαν πάνω του ὅλοι μαζί, τὸν ἄρπαξαν, τὸν ἔβγαλαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι κι **ἄρχισαν νὰ τὸν λιθοβολοῦν**.

Μεταξὺ αὐτῶν ποιὸς ἦταν; –δὲν ἔχω καιρό, θὰ χρειάζοταν ἰδιαίτερο κήρυγμα– μεταξὺ αὐτῶν ἦταν ἓνα παλληκαράκι δεκαεπτὰ ἐτῶν. Ποιός; **Ὁ Σαῦλος**, ὁ μετέπειτα Παῦλος! Φώνα-

ζε κι αὐτὸς «θάνατος στὸ Στέφανο!». Ἄλλ' ὦ Χριστέ, πού ξέρεις νὰ παίρνεις λύκους καὶ νὰ τοὺς κάνης ἀρνιά! αὐτὸς ὁ λύκος ἐγίνε ἀρνί, καὶ ὄχι μόνο ἀρνί ἀλλὰ καὶ μέγας ἀπόστολος.

Καὶ ἐνῶ τὰ λιθάρια ἔπεφταν βροχὴ στὸ ἅγιο κεφάλι τοῦ Στεφάνου, ἐκεῖνος εἶπε· «*Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου*». Καὶ γονατισμένος φώναξε δυνατὰ· «*Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην*» (Πράξ. 7,60). Ἔτσι, μ' αὐτὰ τὰ λόγια, **μιμήθηκε τὸ Χριστὸ μας**, σφράγισε τὴ ζωὴ του καὶ **ἐγίνε ὁ πρωτομάρτυς** τῆς Ἐκκλησίας.

* * *

Τὸ συμπέρασμα, ἀγαπητοί μου, ποιὸ εἶνε; **Ἐὰν ὁ Στέφανος μιλοῦσε ἄλλη γλῶσσα**, γλῶσσα διπλωματίας καὶ κολακειάς, θὰ γλύτωνε τὴ ζωὴ του. Θὰ ζοῦσε δέκα - εἴκοσι - τριάντα χρόνια· δὲν θὰ ἦταν ὅμως σήμερα ὁ ἅγιος, πού μαζευόμαστε νὰ τιμήσουμε τὴ μνήμη του.

Τὸ παράδειγμά του ἀκολούθησαν καὶ ἄλλοι μέσα στὴν Ἐκκλησία. Στὴν παλαιὰ διαθήκη, ὁ προφήτης Ἠλίας ἤλεγξε τοὺς βασιλεῖς Ἰεζάβελ καὶ Ἀχαάβ. Ὁ προφήτης Ἱερεμίας ἤλεγξε τοὺς ἱερεῖς. Ὁ προφήτης Ἡσαΐας τὸ ἴδιο. Στὴν καινὴ διαθήκη ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, πού θὰ ἐορτάσουμε (7 Ἰανουαρίου), δὲν κολάκευσε· ἀνέβηκε στὰ ἀνάκτορα, εἶπε στὸν Ἡρώδη «*Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου*» (Μάρκ. 6,18), καὶ πλήρωσε μὲ τὴ ζωὴ του τὸν ἔλεγχο. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἤλεγξε τὸ κακὸ καὶ εἶπε· «*Τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι*» (Α' Τιμ. 5,20). Σὲ λίγο θὰ γιορτάσουμε καὶ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας, πού ἤλεγξαν βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορες.

Ἄς τ' ἀκούσουν αὐτὰ σήμερα οἱ ποιμένες, οἱ ἱεροκήρυκες καὶ προπαντὸς οἱ ἐπίσκοποι. Τί σχέσι ἔχουμε ἐμεῖς σήμερα μὲ τὸν Στέφανο; Ὡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μας, πού εἶνε ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα σου; Ποῦ καταντήσαμε;

Νὰ σᾶς πῶ ποῦ καταντήσαμε; Κρατοῦμε βούρτσα καὶ βουρτσίζουμε - κολακεύουμε τοὺς ἰσχυροὺς τῆς ἡμέρας· δὲν ἔχουμε τὸ σθένος νὰ ἐλέγξουμε· δὲν εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ διακινδυνεύσουμε τὴ ζωὴ μας γιὰ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν Ἐκκλησία, γιὰ τὸ λαὸ πού ὑποφέρει.

Ἄλλά, **Χριστέ**, σὺ πού ἔδωσες θάρρος στὸν Στέφανο, **δός μας κ' ἐμᾶς** τοὺς μικρούς!

Παρακαλέστε τὸ Θεό, μέσα ἀπὸ τὴ νέα γενεὰ νὰ βγοῦν πάλι νέοι ἱερεῖς, κήρυκες, θεολόγοι, πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, πού σὰν τὸν Στέφανο νὰ διδάξουν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐλέγξουν καὶ νὰ ποῦν· «*Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν*», ὡς πότε θ' «*ἀντιπίπτετε τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ*»; (Πράξ. 7,51). Ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**